

Uffe Thorndahl

Vedr. din anmodning om aktindsigt

Struer Kommune har den 18. april 2022 modtaget din anmodning om aktindsigt i:

1. Dokumenter i sagen hos Struer Kommune vedr. sagen som omtales i vedhæftede artikel i din aktindsigtsanmodning af den 18. april 2022
2. Jobannoncen som førte til ansættelsen af Jakob Bisgaard som direktør for Teknik og Miljø
3. Medlemmerne af ansættelsesudvalget i forbindelse med ansættelsen af Jakob Bisgaard som direktør for Teknik og Miljø
4. Antallet af ansøgere og disses uddannelsesmæssige forudsætninger
5. Jakob Bisgaards løn som direktør for Teknik og Miljø inkl. Pension og frynsegoder
6. Udgiftsbilag til rejser og repræsentation som vedrører Jakob Bisgaard i hele dennes ansættelsesperiode
7. Hvilken delegation af kompetence der er sket til Jakob Bisgaard af byrådet
8. Den kontrol og tilsyn som byrådet har ført med Jakob Bisgaards udøvelse af delegationen som er nævnt ad 7.

Struer Kommune har behandlet din anmodning efter reglerne i offentlighedsloven.

Afgørelse

Struer Kommune meddeler dig delvist medhold i din anmodning om aktindsigt. Se begrundelse nedenfor.

For så vidt angår ad 7 og 8, skal jeg venligst gøre opmærksom på, at der ikke findes akter at give aktindsigt i.

DATO
26-04-2022

JOURNALNUMMER
00.01.00-A53-4-22

A: Sekretariatet
7600 Struer

E: sekretariatet@struer.dk
T: 96 84 81 14

Uffe Thorndahl
uffe.thorndahl@mail.dk

Sagsnr.
2022 - 532

Doknr.
485033

Dato
31-01-2022

Vedr. henvendelse om intern delegation i kommunerne og om aktindsigt

Ved e-mail af 22. januar 2022 har du rettet henvendelse til Indenrigs- og Boligministeriet med nogle spørgsmål om krav til ansatte i den kommunale administration (forvaltning), der træffer beslutninger efter intern delegation fra kommunalbestyrelsen.

Du anfører bl.a., at det er indlysende, at kommunalbestyrelsen i de fleste tilfælde må delegere beslutningskompetence til specifikke embedsmænd, men at delegationen må være konkret og præcis for at beskytte borgerne mod vilkårlighed og inkompetence. Du henviser til, at kommunerne sædvanligvis har en delegationsplan, men at den delegation til de forskellige afdelinger efter din opfattelse ikke kan betyde, at alle ansatte i vedkommende afdeling, uanset deres kompetence og erfaring, kan udøve myndighed på kommunalbestyrelsens vegne. Derfor går du ud fra, at det er den pågældende afdelings ledelse, der fastsætter, inden for hvilken lovgivning den enkelte medarbejder kan træffe beslutninger og på hvilke vilkår.

På den baggrund har du fremsat en anmodning om aktindsigt, som Indenrigs- og Boligministeriet behandler nedenfor (pkt. 2).

I din henvendelse henviser du endvidere til, at Vordingborg Kommune efter din opfattelse i en konkret sag om flytning af jord har tilsidesat reglerne om intern delegation af afgørelseskompetence til forvaltningen. Du ønsker oplyst, hvad man som borger gør i den forbindelse, og hvad retsgyldigheden af de pågældende afgørelser er.

I anledning af din henvendelse kan Indenrigs- og Boligministeriet oplyse følgende:

1. Efter § 2, stk. 1, i lov om kommunernes styrelse styres kommunernes anliggender af kommunalbestyrelser. Bestemmelsen indebærer, at kommunalbestyrelsen er kommunens øverste myndighed og har det overordnede ansvar for hele den kommunale virksomhed. Bestemmelsen indebærer også, at kommunalbestyrelsen er kompetent til at træffe afgørelser i alle sager, som vedrører kommunen. At kommunalbestyrelsen har ansvaret for hele kommunens virksomhed, betyder videre, at kommunalbestyrelsen har pligt til at drage omsorg for og føre tilsyn med, at forvaltningen fungerer tilfredsstillende.

Lov om kommunernes styrelse og hele styrelsessystemet hviler imidlertid på en forudsætning om, at der inden for kommunestyret som udgangspunkt er en såkaldt fri ret til delegation af beslutningskompetence til forvaltningen. Retten er naturligvis ikke helt fri, og der gælder efter lovgivningen en række undtagelser hertil, men udgangspunktet

er, at der er ret til delegation, og at sådan delegation kan ske ved kommunalbestyrelsens eller vedkommende udvalgs udtrykkelige beslutning og stiltiende.

Kommunalbestyrelsen har som det øverste ansvarlige organ i kommunen og som ansvarlig for den kommunale forvaltnings indretning og funktion også ansvaret for, at intern delegation i kommunen sker på en forsvarlig måde. Heri ligger bl.a. krav om de fornødne kvalifikationer og ressourcer hos den, der delegeres til, samt krav om kontrol eller tilsyn med udførelsen af opgaverne. Se om generelle krav til delegation Espersen, Delegation i Kommunestyret, 1985, side 54 ff.

Den nærmere fastlæggelse af kravene til delegationens forsvarlighed må ske konkret ud fra det pågældende opgaveområdes art og vigtighed. Lovgivningen inden for de enkelte opgaveområder kan således indeholde regler og forudsætninger om, hvilke krav der må stilles i forbindelse med intern delegation på det pågældende opgaveområde. Sådanne regler og forudsætninger henhører imidlertid under vedkommende fagministerium, og Indenrigs- og Boligministeriet kan ikke oplyse herom. Det samme gælder spørgsmålet om, hvilke almindelige kvalifikationskrav der må stilles til de ansatte, som træffer afgørelser på kommunens vegne inden for de enkelte opgaveområder.

2. Din anmodning om aktindsigt er sålydende:

"... alt materiale vedrørende kommunalbestyrelsens delegation af myndighed indenfor de forskellige love til administrationen, herunder hvilke faglige og uddannelsesmæssige minimumskrav, der skal stilles til personale, der tillægges kommunalbestyrelsesmyndighed."

Indenrigs- og Boligministeriet har på baggrund af indholdet af din henvendelse i øvrigt forstået anmodningen som en anmodning om aktindsigt i dokumenter og oplysninger vedrørende nærmere krav og vilkår i forbindelse med intern delegation i kommunerne inden for kommunernes forskellige opgaveområder, herunder faglige og uddannelsesmæssige krav.

På den baggrund har Indenrigs- og Boligministeriet foretaget søgning i ministeriets journal- og sagsbehandlingssystem efter akter, hvori både søgeordet "kommunalbestyrelse" og vendingen "intern delegation" forekommer. Under hensyn til, at du ikke tidsmæssigt har afgrænset din aktindsigtsanmodning, har ministeriet foretaget søgningen i ministeriets aktuelle journaliserings- og sagsbehandlingssystem, der indeholder akter oprettet fra den 1. september 2018 og frem.

Indenrigs- og Boligministeriet kan imidlertid efter en manuel gennemgang af de akter, der opfylder det nævnte søgekriterium, konstatere, at ingen af dem indeholder oplysninger omfattet af din anmodning om aktindsigt.

Indenrigs- og Boligministeriet ses således ikke at være i besiddelse af dokumenter eller oplysninger omfattet af din anmodning om aktindsigt.

Indenrigs- og Boligministeriet ses heller ikke i tilsynsudtalelser tilgængelige i ministeriets resumédatabase at have udtalt sig om krav og vilkår i forbindelse med intern delegation i kommunerne på forskellige opgaveområder.

Som anført ovenfor under pkt. 1 indeholder Espersen, Delegation i Kommunestyret, 1985, side 54 ff., en generel beskrivelse af krav til delegation.

3. For så vidt angår dine bemærkninger vedrørende Vordingborg Kommune kan Indenrigs- og Boligministeriet generelt oplyse, at det kommunale tilsyn varetages af Ankestyrelsen med Indenrigs- og Boligministeriet som overordnet myndighed. Tilsynet

omfatter den virksomhed i kommunen, der udøves af kommunalbestyrelsen eller på kommunalbestyrelsens vegne.

Tilsynet kan se på, om en kommune har overholdt den lovgivning, der særligt gælder for offentlige myndigheder. Tilsynet kan dog ikke tage stilling til spørgsmål, der kan behandles af en særlig tilsyns- eller klagemyndighed.

Du kan læse mere om det kommunale og regionale tilsyn [her](#).

Du har således mulighed for at rette henvendelse til Ankestyrelsen, hvis du mener, at Vordingborg Kommune har tilsidesat lovgivning, der er omfattet af det kommunale tilsyn. Du kan skrive til Ankestyrelsen på ast@ast.dk.

Indenrigs- og Boligministeriet kan derimod ikke udtale sig i anledning af dine bemærkninger om Vordingborg Kommune.

Indenrigs- og Boligministeriet foretager ikke mere i anledning af din henvendelse.

Med venlig hilsen
Nikolaj Stenfalk
Kontorchef

Emne: Ankestyrelsens journal nr. J.nr. 22-1823
Fra: "Henny Høgdall" <hyhl@vordingborg.dk>
Sendt: 06-02-2022 07:15:22
Til: "'sikkermail@ast.dk'" <sikkermail@ast.dk>;
CC: "Uffe Thorndahl" <uffe.thorndahl@mail.dk>;
Vedhæftninger: Ansættelse og afsked.pdf

I henhold til Lov om Kommunernes Styrelse varetager Økonomiudvalget den umiddelbare forvaltning af bl.a. løn- og Personaleforhold. Det betyder, at Økonomiudvalget generelt er ansvarlig for personaleafdelingen inden for samtlige kommunens områder. Det er dog ikke ens betydende med at de stående udvalg er afskåret fra indflydelse på personale spørgsmål. Bestemmelsen er dog ikke til hindrer for, at kompetencen i en række personalepolitiske spørgsmål delegeres til borgmesteren eller administrationen.

Kommunalbestyrelsen har på sit møde den 19. august 2019 vedtaget kompetence- og delegationsplaner. Under kompetence- og delegationsplanens generelle del, afsnit 9.7. Personaleområdet er anført følgende:

"Økonomiudvalget har det overordnede ansvar for løn- og personaleområdet. De vedtagne retningslinjer for ansættelse og afskedigelse, skal altid følges, når der skal ansættes og afskediges medarbejdere i Vordingborg Kommune. Det fremgår af disse retningslinjer, at kommunalbestyrelsen har kompetencen til at ansætte direktører. Direktørerne har kompetencen til at ansætte afdelingschefer. Afdelingschefer har kompetencen til at ansætte ledere og medarbejdere indenfor egen afdeling samt ledere af de decentrale virksomheder. Virksomhedslederne har kompetencen til at ansætte medarbejderne på de virksomheder, hvor de er ledere. Den generelle regel er, at den, der har kompetence til at ansætte en medarbejder, også har kompetence til at afskedige medarbejderen. Den der har kompetencen til at afskedige en medarbejder har samtidig pligt til at sørge for, at sagen bliver håndteret i overensstemmelse med både gældende lovgivning, indgåede overenskomster og Med-aftaler m.v."

Videre er det i Kompetence- og delegationsplanen afsnit 7.3 "Direktionen" anført følgende "Direktionen kan på baggrund af delegation fra udvalgene, videredelegere kompetence til administrationen eller til nogle nærmere angivne personer i administrationen. Direktørerne for de enkelte fagområder har, uanset om der forinden er sket en formel delegation af kompetence fra udvalgene, kompetence til og ansvaret for at gribe ind, når det skønnes nødvendigt for at sikre den nødvendige koordinering eller for at forhindre en u hensigtsmæssig udvikling indenfor et område. Hvis der er tale om væsentlig indgreb i en virksomhedsleders kompetence, skal direktøren snarest muligt orientere det udvalg, som virksomheden henhører under."

Der er i Lov om kommunernes Styrelse anført, at borgmesteren har den øverste daglige ledelse af kommunens administration sammen med Økonomiudvalget, herunder ansvaret for at kommunen fungerer både organisatorisk og personalemæssigt som en enhed. Som det fremgår af bestemmelsen jf. §18 i lov om kommunernes Styrelsen er der dog ikke noget til hindrer for, at kompetencen i en række personalepolitiske spørgsmål delegeres til borgmesteren eller administrationen. Kommunestyret er i konstant forandring. Nye opgaver kommer til mens andre ændrer karakter.

Netop ordet "sikrer den nødvendige koordinering" er vel egentlig beskrivende nok.

Vi mener således, at vi på baggrund af den vedtagne kompetence- og delegationsplan har taget stilling til, at der ikke er noget til hindrer for at ændringer, justeringer etc. i forhold til den administrative organisering kan behandles rent administrativt, idet der alene er tale om indretning af den faktiske forvaltningsmyndighed.

Videre understøttes dette jfr. § 31 i lov om kommunens styrelse. Beslutning om politisk organisering varetages naturligvis i Kommunalbestyrelsen.

Vi vedhæfter fil med de retningslinjer, der henvises til omkring ansættelse og afskedigelse. På side 1 er angivet ansættelsesmyndighed for både ansættelse og afskedigelse.

Venlig hilsen

Henny Høgdall

Jurist

Telefon: 55 36 27 38

Mobil: 31714771

hyhl@vordingborg.dk

Ledelsessekretariatet

Valdemarsgade 43
4760 Vordingborg

Vordingborg Kommune

Valdemarsgade 43
4760 Vordingborg

Undgå at uvedkommende kigger i dit brev til kommunen!
Send det sikkert via Digital Post på borger.dk.
Brug virk.dk, hvis du sender fra et firma eller en forening.

Preben Espersen

Delegation
i
kommunestyret

Jurist- og Økonomforbundets Forlag

4. kapitel. Generelle krav til delegation

4.1 *Behov*

Det stilles sædvanligvis som et generelt krav til al delegation, at der skal foreligge et behov for at foretage den¹. Som omtalt i kapitel 1 er fordeling af opgaver og ansvar imidlertid en ganske normal foreteelse, og det synes på denne baggrund vanskeligt at se nogen grund til at opstille et selvstændigt behovskrav.

Behovet for delegation vil som oftest skyldes, at det er ønskeligt eller måske ligefrem nødvendigt at aflaste den formelle beslutningstager². Der kan dog også anføres andre grunde til at delegere, f.eks. større ekspertise og dermed større retssikkerhed for borgeren³ samt kortere sagsbehandlingstid og hensynet til at fremme selvstændig tankegang, initiativ og ansvarlighed hos underordnede led i systemet⁴.

4.2 *Forsvarlighed.*

Det er almindeligt antaget i teorien, at en delegation skal være forsvarlig⁵. Heri ligger visse krav til delegationsbeslutningens klarhed og bestemthed, til kvalifikationer og ressourcer hos den, der delegeres til, samt endelig til kontrol og tilsyn med den måde, hvorpå de overladte beføjelser udøves. Den nærmere fastlæggelse af forsvarlighedskravets indhold må dog ske konkret ud fra det pågældende sagsområdes art og vigtighed⁶.

4.2.1 *Klarhed og bestemthed.*

Det er almindelig antaget, at det er en forudsætning for tilladeligheden af delegation, at det med fornøden klarhed og bestemthed fremgår, hvilke beføjelser der overlades og

til hvem⁷. I en landsretsdom fra 1948⁸ blev en delegation fra et boliganvisningsudvalg til udvalgets formand således anset for utilladelig bl.a. under henvisning til, at det pågældende spørgsmål ikke kunne »overlades formanden til afgørelse ved en så omfattende, usikker og ubestemt ordning, som den her påberåbte«.

4.2.2 Kvalifikationer og ressourcer.

For at en delegation kan anses for forsvarlig må det også kræves, at delegationsmodtageren har de fornødne fagmæssige kvalifikationer og råder over tilstrækkelige ressourcer til at udøve den pågældende virksomhed⁹.

I 1973 henstillede ombudsmanden til kirkeministeriet at overveje en forenklet sagsbehandlingsform med hensyn til bl.a. godkendelse af menighedsråds aftaler om indrømmelse af private begrænsede brugsrettigheder over kirkers og præsteembeders ejendomme. Kirkeministeriet udtalte, at der ved en gennemgang af de enkelte sagsområder blev foretaget en nøje overvejelse af, i hvilket omfang en delegation burde finde sted, og at forskellige hensyn i denne forbindelse var relevante, bl.a. de krav sagen efter sin art stiller til indgående sagsbehandling. Ministeriet udtalte videre, at da provstiudvalgene er uden juridisk bistand burde en delegation af beføjelser til at godkende de nævnte brugsrettigheder ikke henlægges til provstiudvalgene, men til stiftsøvrighederne¹⁰.

4.2.3 Kontrol og tilsyn.

Det er også et led i forsvarlighedskravet, at den delegerende må udøve en vis kontrol med udøvelsen af de delegerede beføjelser¹¹.

Kontrollen kan bestå i krav om forudgående forelæggelse af visse sager (stikprøver) eller efterfølgende forelæggelse af visse sager. Hvilken form for kontrol, der bør udøves, vil afhænge af de beføjelser, der overlades, herunder ikke mindst af det råderum, der er overladt til dele-

gationsmodtageren. Hvis der således er givet nærmere retningslinier for sagsbehandlingen og for sagernes afgørelse, vil kontrollen kunne indskrænkes¹².

Indenrigsministeriet har i en skrivelse fra 1981 udtalt, at hvor beslutninger træffes på kommunalbestyrelsens eller et udvalgs vegne, må det påhvile kommunalbestyrelsen/udvalget samt de enkelte kommunalbestyrelsesmedlemmer at føre tilsyn med, hvorledes en bemyndigelse til at handle på kommunalbestyrelsens/udvalgets vegne benyttes, og om iværksættelsen af beslutninger sker i overensstemmelse med kommunalbestyrelsens eller udvalgets intentioner¹³.

I en anden skrivelse fra 1981¹⁴ udtalte indenrigsministeriet, at borgmesteren i medfør af § 31 i den kommunale styrelseslov har den daglige ledelse af kommunens administration. Ledelsen udøves under ansvar over for kommunalbestyrelsen, der gennem vedtagelse af kompetencefordelingsplaner og stillingsbeskrivelser kan fastlægge fordelingen af kompetencer og graden af delegation inden for den kommunale forvaltning. Det påhviler kommunalbestyrelsen at føre tilsyn med, hvorledes kompetencerne udnyttes, f.eks. gennem revisionsberetninger og andet materiale, der løbende tilsendes kommunalbestyrelsen, ligesom kommunalbestyrelsen kan pålægge borgmesteren og tjenestegrenscheferne m.v. kontrolfunktioner.

I en skrivelse fra 1982¹⁵ udtalte indenrigsministeriet, at i det omfang, der er tale om, at en kompetence udøves i henhold til meddelt delegation, er der intet til hinder for, at det organ, der foretager delegationen, samtidig forlanger, at de beslutninger, der træffes af den myndighed, til hvilken delegationen har fundet sted, skal forelægges det delegerende organ til efterretning. Indenrigsministeriet tilføjede, at således kendes forholdet i en lang række situationer inden for den kommunale organisation bl.a. i forholdet mellem udvalg og administration.

Det har ligefrem været hævdet, at delegationsmulighe-

derne i høj grad bestemmes af den delegerendes kontrolmuligheder. Hvis den, som ønsker at overlade beføjelser til andre, kan føre effektiv kontrol med beføjelsernes udøvelse, skulle delegation efter dette synspunkt være berettiget i videre omfang end ellers¹⁶. Det er dog tvivlsomt, om en afgrænsning af området for delegation bør ske efter mulighederne for intensiteten af kontrolforanstaltningerne. Kravet om kontrol må snarere opfattes som minimumskrav til den indsigt med beføjelsers udøvelse som den delegerende må sikre sig. Der skal også erindres om det tidligere under 2.1.2 berørte synspunkt, hvorefter den delegerende, når delegation har fundet sted, bør udvise varsomhed med at gribe ind i den underordnedes udøvelse af de delegerede beføjelser i konkrete tilfælde. I modsat fald kan der opstå uklarhed om, hvem der har det reelle ansvar for afgørelsen¹⁷.

4.3. Krav om kundgørelse af delegationsbeslutninger?

Der er i teorien peget på, at udtrykkelige delegationer bør bekendtgøres enten ved offentlig bekendtgørelse eller i det mindste for den personkreds, som spørgsmålet særligt vedrører¹⁸. Det erkendes imidlertid, at dette i mange tilfælde ikke sker i praksis, og at manglende bekendtgørelse næppe efter gældende ret kan medføre, at delegationen bliver ulovlig¹⁹.

For så vidt angår intern delegation i kommunestyret hører det vist nok til sjældenhederne, at delegationen offentliggøres. Dette gælder også mere omfattende delegationer som f.eks. kompetencefordelingsplaner.

Indenrigsministeriet fik i 1982 forelagt det spørgsmål, om nogle principielle retningslinier for inddrivelse af restancer for kloakbidrag var omfattet af det dokumentationskrav, der er fastsat i lov om offentlighed i forvaltningen. Indenrigsministeriet udtalte, at økonomiudvalgets beslutning om de principielle retningslinier for inddrivelse

se af de omtalte restancer var en intern forskrift for kommunens administration, som kommunalbestyrelsen ikke efter offentlighedslovens regler var forpligtet til at kunne dokumentere²⁰. Udtalelsen synes at indebære, at der efter indenrigsministeriets opfattelse end ikke kan stilles krav om, at udtrykkelige delegationsbeslutninger nedfældes skriftligt. For så vidt angår kommunalbestyrelsens og udvalgenes delegationsbeslutninger følger det imidlertid af styrelseslovgivningens regler, at disse skal indføres i kommunalbestyrelsens eller udvalgets beslutningsprotokol og sådanne protokoltilførsler er undergivet offentlighedslovens regler om aktindsigt²¹.

Der skal sluttelig peges på, at efter dansk ret kan der ikke fra underskriften på en afgørelse sluttes noget om, hvem der reelt har truffet afgørelsen og dermed er ansvarlig for denne²². Underskrifter kan altså ikke opfattes som udtryk for delegation.

5.2.4 Delegation til det kommunale administrationsapparat.

Det følger af det almindelige over- og underordningsforhold, at en delegation fra et kommunalpolitisk organ til kommunalt ansat personale normalt samtidig må opfattes som en tjenestebetaling om at udøve den pågældende beføjelse.

Det må herefter påhvile administrationen som en tjenesteplicht at træffe afgørelse i de sager, der delegeres til administrationen.

Administrationen kan naturligvis forelægge en sag for det pågældende stående udvalg, dets formand eller borgmesteren, hvis der er tvivl om rækkevidden af delegationen eller om sagens afgørelse. Principielt kan sagen imidlertid blive vist tilbage til administrationens afgørelse³.

5.3 Den delegerende kan fortsat selv træffe afgørelser.

Den, der har delegeret beføjelser til en anden, er som tidligere berørt under 2.1.2 fortsat indehaver af kompetencen. Han vil derfor fortsat selv kunne træffe afgørelser⁴.

Den delegerende vil også såvel efter som uden klage kunne omgøre afgørelser, der er truffet i henhold til delegationen, i samme omfang som hvis han selv havde truffet dem⁵. Dette har ikke mindst betydning på det kommunale område, idet det i mange kommuner er fast praksis, at alle klager eller remonstrationsskrivelser fra borgere behandles i det pågældende stående udvalg. På den anden side kan der som tidligere berørt under 2.1.2 og 4.2.3 være grund til at udvise varsomhed med at gribe ind i den underordnedes udøvelse af delegationsbeføjelser i konkrete tilfælde, idet der ellers kan opstå uklarhed om, hvem der har det reelle ansvar⁶.

5.4 Delegation kan frit tilbagekaldes.

Som nævnt under 3.3 har hverken kommunalpolitiske organer eller kommunalt ansatte noget retskrav på delega-

tionsbeføjelser, og en meddelt delegation vil når som helst frit indholdsmæssigt kunne ændres eller helt tilbagekaldes⁷.

Den delegerende vil også når som helst kunne give nærmere forskrifter for sagsbehandlingen⁸.

5.5 Virkningen af mangler ved delegation.

5.5.1 Hvornår bliver en beslutning om delegation ugyldig?

5.5.1.1 Overtrædelse af delegationsforbud.

Overtrædelse af klare delegationsforbud må antages at medføre ugyldighed af delegationsbeslutningen⁹. F.eks. måtte en kommunalbestyrelsesbeslutning om at overlade til økonomiudvalget eller borgmesteren at træffe afgørelse med hensyn til revisionens bemærkninger til årsregnskabet anses for ugyldig¹⁰.

5.5.1.2 Mangler ved delegationsbeslutningen.

Også mangler ved selve delegationsbeslutningen vil kunne medføre dennes ugyldighed. Det må dog nok være en forudsætning for at statuere ugyldighed, at manglerne er af en sådan karakter, at de medfører, at delegationen må anses for uforsvarlig.

Rent formelle mangler, f.eks. manglende indførelse af delegationsbeslutningen i beslutningsprotokollen¹¹, kan således ikke antages at medføre ugyldighed. En delegation bliver næppe heller ugyldig, blot fordi beslutningen om delegation ikke nærmere angiver, hvordan den delegerede kompetence skal udøves, eller fordi der ikke er fastsat nærmere kontrolregler¹².

Derimod må en helt ubestemt og vidtrækkende delegation eller en overladelse af beføjelser til personer, der fagmæssigt er ude af stand til at varetage den pågældende virksomhed, antages at medføre ugyldighed¹³.

5.5.2 Hvornår bliver en afgørelse, der er truffet i henhold til en ugyldig delegationsbeslutning, selv ugyldig?

Hvis en delegation må anses for ugyldig, opstår der tillige spørgsmål om, hvorvidt de afgørelser, der er truffet i henhold til delegationen, også må anses for ugyldige. Dette vil, hvor der er tale om afgørelser over for borgerne, bl.a. afhænge af, om der er tale om en såkaldt »bebyrdende« eller »begunstigende« forvaltningsafgørelse.

5.5.2.1 Bebyrdende afgørelser.

Hvis der er tale om en bebyrdende afgørelse, f.eks. et påbud eller et forbud, må den normalt anses for ugyldig¹⁴.

Ved en landsretsafgørelse fra 1938 blev det statueret, at en kendelse om bidrag til vejistandsættelse, der var afsagt på grundlag af en delegation, som retten fandt i strid med et delegationsforbud, ikke kunne danne grundlag for udpantning¹⁵.

Ved en anden landsretsafgørelse fra 1948 blev det statueret, at en afgørelse fra et boliganvisningsudvalg om nægtelse af at godkende en udlejers forslag om en lejlighedsudlejning ikke kunne anses for gyldig, bl.a. fordi afgørelsen var truffet af udvalgets formand i henhold til en ugyldig delegationsbeslutning¹⁶.

5.5.2.2 Begunstigende afgørelser.

Hvis der er tale om en begunstigende afgørelse, f.eks. en tilladelse eller en dispensation, vil den formentlig kun blive anset for ugyldig, hvis delegationens ugyldighed har været åbenbar eller hvis afgørelsens indhold har været klart ulovligt¹⁷.

5.5.2.3 Kan den delegerendes efterfølgende godkendelse afhjælpe ugyldighed?

Dersom en beslutning, der er truffet i henhold til delegation, må anses for ugyldig, kan det ikke antages, at ugyld-

digheden kan afhjælpes blot derved, at den delegerende efterfølgende godkender beslutningen.¹⁸

Der vil derimod i visse tilfælde være mulighed for, at den delegerende tager sagen op til behandling og herefter enten selv træffer afgørelse eller foretager en fornyet, men denne gang lovlige, delegation.

Hvis en begunstigende forvaltningsakt, f.eks. en tilladelse, således må anses for ugyldig, fordi det må være ganske åbenbart for adressaten, at den hviler på en ulovlig delegation, udelukker dette naturligvis ikke, at den delegerende tager sagen op og selv meddeler tilladelsen eller foretager en lovlige delegation til at meddele denne.

Er der tale om en bebyrdende forvaltningsakt, f.eks. nedlæggelse af et forbud, vil det bestående ulovlige forhold hos adressaten kunne imødegås ved, at den delegerende selv tager sagen op og træffer beslutning om forbud eller – hvis dette er muligt – foretager en lovlige delegation til at nedlægge forbudet.